

ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τέταρτός μας χρόνος είναι,
κι' ἔδρα πάλιν αἱ Ἀθῆναι.

Ἔτος χίλια ὀκτακόσα κι' ὀγδοήκοντα ἑπτὰ,
περισεύματα μεγάλα δίχως νάχωμε λεπτά.

Ὁ Ρωμῆος τὴν ἑβδομάδα — μόνο μιὰ φορά θά βγαίνῃ
κι' ὅταν ἔχω ἔξυπνάδα — κι' ὅποτε μοῦ κατεβαίνῃ.
Συνδρομητὰς θὰ δέχωμαι, — διότι τοὺς ἀνέχομαι,
μοναχὰ ὅτ' ἔπαρχίας — καὶ ὅτ' ἔξωτερικόν,
ἐπειδὴ καιροὺς πτωχείας — τρέχει τό' Ἑλληνικόν.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο — φράγκα δώδεκα καὶ μόνο,

γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη — δεκαπέντε καὶ ὅτ' ἔχει.
Ἀλλ' ἔδω συνδρομηταὶ — δὲν θὰ γίνωνται ποτέ,
κι' ὅσα φύλλα κι' ἂν κρατῇς — δὲν παρὴς συνδρομητῆς.
Κι' οὔτε θέλω νταραβέρι — μὲ κανένα κανονιέρη.
Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἀποστέλλονται σ' ἐμέ.
Μὲς ὅτ' ὦν φόρων τὴν ἀντάρα — κι' ὁ Ρωμῆος μας μιὰ δεκάρα.

Τοῦ Νοεμβρίου εἰκοσιμία,
σάλος Δημάρχων καὶ τρικυμία.

Ἐκατὸν ὀγδόντα ἔξη,
πάλι ἐκλογὴ θὰ φέξη.

Σημαντικὴ Κυριακὴ.

Ἡμέρα ξημερώνει σημαντικὴ καὶ πάλι,
ὅτ' ἄς κάλπας προσκαλοῦνται οἱ τόσοι ἐκλογεῖς...
δὲν χρόνια εἶναι τώρα ποῦ σπᾶμε τὸ κεφάλι
μὲ τοὺς ὑποψηφίους τῆς δοξασμένης γῆς.
Μιὰ ἐκλογὴ φυτρώνει ἀπάνω εἰς τὸν μῆνα
καὶ εἰς τὰς Ἐπαρχίας κι' ἔδω εἰς τὴν Ἀθήνα.

Τί κρίσιμος ἡμέρα καὶ πάλιν θ' ἀνατεῖλῃ!
ἡμέρα ἱστορίας, ἡμέρα ἐθνικῆς!...
τί Δημάρχοι μεγάλοι! τί Δημάρχοι ποικίλοι!
οὐδέτεροι, ἀντάρται, καθὼς καὶ λαϊκοί.
Οἱ Δημάρχοί μας εἶναι ἀπὸ τὸ κάθε κόμμα,
ἀπὸ τὴν κάθε πάστα, ἀπὸ τὸ κάθε χρῶμα.

Προβαίνει ὁ Φιλήμων μὲ φοικαλέον ὕφος,
μὲ Ροῦν—Μπλάς καπέλο καὶ μελανὸν μανδύαν,
κτυπῶν ἀνεμομύλους μὲ Ἀρμοδίου ξίφος
καὶ λόγους μουρμουρίζων γριφώδεις κατ' ἰδίαν.
Θεσμοὶ κι' ἐλευθερίαι, ἰδοὺ τὸ πρόγραμμά του,
καὶ τρέμει τὸ Παλάτι ν' ἀκούσῃ τὸνομά του.

Μὰ νά καὶ ὁ Φωκίων μὲ ἄρρωστη θεωρίᾳ,
μὲ τὸν λαὸ καὶ τοῦτος μᾶς γίνεται κουνούπι,
μὲ τὸν λαὸ προβαίνει ἀπὸ τὴν μιὰ μεριά
κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη πάλι μαζὶ μὲ τὸν Τρικούπη.
Καὶ τρέχουν νύκτα ἡμέρα ὅτ' ἄς λαϊκό του σπῆτι
ὁ Κοκοσλῆς κι' οἱ ἄλλοι μετὰ τοῦ Ζωγλοπίτη.

Προβαίνει καὶ ὁ Νῆκος ὁ τοῦ Καλλιφρονᾶ,
ἀπολακτίζων πᾶσαν πολιτικὴν μερίδα...
τοὺς φίλους του μονάχα ὁ Νῆκος προσκυνᾷ
καὶ τούτους ἔχει, λέγει, ὡς μόνην του φροντίδα.
Ἀλλὰ μ' αὐτοὺς ὅτ' ἄς μέση πηδᾷ κι' ὁ Κυριακὸς
οὐδέτερος, ἀντάρτης καὶ συντηρητικός.

Τί κρίσιμος ἡμέρα καὶ πάλιν θ' ἀνατεῖλῃ!
ὅποιος κι' ἂν ἔβγῃ τώρα κατὰ καλὸ θὰ βγάλῃ,
ἢ θὰ σωθοῦν οἱ νόμοι, ἢ θὰ σωθοῦν οἱ φίλοι,
ἢ τοῦ λαοῦ ἡ δόξα θ' ἀναστηθῇ καὶ πάλι.
Ἀπ' ὅλους, συνδημόται, κατὰ καλὸ θὰ μείνῃ...
ἐμπρὸς λοιπὸν ὅτ' ἄς κάλπαις κι' ἄς γίνῃ ὅποιος γίνῃ.

